

Nemzetközi Szent György Lovagrend Nagyprótor

IN VERITATE IUSTUS SUM HUIC FRATERNALI SOCIETATI

Kedves Dámák, Lovagok! Kedves Barátaim!

Advent utolsó vasárnapján, az ünnep kapujában meggyújtjuk mind a négy gyertyát. Hétről hétre erősebb a gyertyák fénye, hisz először egy, majd végül már négy ég.

Teljes fényben áll az adventi koszorú. Minden gyertya szimbolizál egy fogalmat, egy érzést, melyben: a hit, remény, öröm, szeretet teljessége válik eggyé.

Pilinszky János: Hitünk titkairól, így ír...

"Ádvent: a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy „meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk”. Gyermekkorunkban éltünk így. Vágyakoztunk arra – ami biztosan megjött. Télen: az első hóesésre. És várakozásunk ettől semmivel sem volt kisebb, erőtlenebb. Ellenkezőleg: nincs nagyobb kaland, mint hazaérkezni, hazatalálni – beteljesíteni és fölfedezni azt, ami a miénk. És nincs gyengébb és „jogosabb” birtoklás se, mint szeretnünk azt, akit szeretünk és aki szeret minket. Csak a szeretetben, csak az ismerősben születhet valódi „meglepetés”, lehetséges végeérhetetlenül várakoznunk és megérkezniünk, szakadatlanul utaznunk és szakadatlanul hazatalálnunk.

Minden egyéb kaland, minden egyéb megismerés és minden egyéb várakozás véges és kérdéses. Így értem azt, hogy a karácsony a szeretet, és ádvent a várakozás megszentelése."

Pilinszky János költő sorai, emberi gondolatok, melyek az ünnepi külsőségek közepette sem veszítették el igaz értéküket.

Nemzetközi Szent György Lovagrend – Rendi Kormányzó
Bejegyzési szám: Pk..60.080/2005/6
www.nszgylovagrend.hu

Lassan véget ér várakozásunk. Advent azt az esélyt tartogatja számunkra, hogy befelé forduljunk és megkeressük magunkban azokat a magvakat, amelyek valódi értékeinkről szólnak, hogy elengedjük a régi dolgainkat, gondolatainkat, érzéseinket és karácsonyra megszülethessen való lényünk.

Karácsony eljövetele adja számunkra az esélyt, hogy számot vessünk önmagunkkal, érzéseinkkel, belső értékeinkkel. Elszámoljunk magunkban, hogy ebben az évben hová jutottunk el, hova fejlődtünk. Mit tettünk csupán magunkért, külső csillogást keresve, s vajon mégis, akadt-e olyan cselekedetünk, amelyből hiányzott az önösség, melyet másokért, névtelenül, önzetlenül cselekedtünk.

A mérleget belül, magunkban kell megvonnunk.

Talán azért is a legszebb ünnep a karácsony, mert ilyenkor a vakító csillogáson, tömény illatfelhőn, erőltetett mosolyáradaton keresztül is érezzük mi az, ami őszinte.

Álljunk meg egy pillanatra és nézzünk a gyermekeinkre, emlékezzünk vissza saját gyermekkorunkra. Tudni fogjuk, hogy semmi nem igazabb és valósabb a világon, mint az a gyertyalángszerű fény, amely az emberi lélek mélyéről világít a tél, a hideg, a sötétség közepén. Ezért kell a karácsonyi kisgyermek köré a család és ezért kellene a pásztorok, a királyok. Mert az ember csak mások melegével körülvéve érzi jól magát.

A karácsony a keresztények számára Jézus születésének ünnepe, ám nem csak a vallásos emberek számára fontos ez az időszak, hiszen az egész világ a szeretet ünnepeként éli meg. A karácsony globálisan a legjelentősebb, a legszelesebb körben megült ünnep.

Legyen ez az időszak mindenki számára a békesség, a megnyugvás és a szeretet ideje. Feledjük el a mindennapok kihívásait, sérelmeit, figyeljünk a szeretteinkre, hozzátartozóinkra, barátainkra. Lovagrendünk egy nagy közös család, egy baráti társaság., és maradjon ez így nagyon sokáig. Úzzuk el a megosztást, emeljük magasra Lovagrendünket az elkövetkező időszakban. Azt is tudom, hogy ez csak együtt fog sikerülni, veletek együtt, ezért legyünk egységesek és erősek.

Karácsony előtt, a várakozás végéhez közeledve már nincs más feladatom, hogy megköszönjem az idei évben végzett áldozatos munkátokat, segítségeteket.

Engedjétek meg, hogy a Kormányzó Tanács nevében, Szeretettel, Békés Boldog Karácsonyt Kívánjak mindenkinek, a teljes Lovagrend tagságának!

Budapest, 2024. december 22.

lovag Sebestyén Gyula
nagyprior